

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 209

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 18 martie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
Decizia nr. 179 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată	2-3	48.	— Decizie privind numirea doamnei Doina-Florica Eniță în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor ..	12	
Decizia nr. 186 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 ¹ pct.1 lit. b) din Codul de procedură penală	3-4	49.	— Decizie privind numirea doamnei Maria Gheorghe în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	12	
Decizia nr. 217 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	5-6	50.	— Decizie privind numirea domnului Silviu-Cristian Popa în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	13	
Decizia nr. 219 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	6-7		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 220 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	8-9	341.	— Ordin al ministrului transporturilor privind reglementarea modului de desfășurare a traficului navelor de navigație interioară în rada Sulina și în porturile Constanța și Midia	13	
Decizia nr. 221 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	10-11		★ Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, în anul 2007, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială.....		14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179 din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art.1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, în integralitatea sa, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2007.

Critica vizează motive de neconstituționalitate extrinsecă, și anume adoptarea ordonanței criticate cu încălcarea dispozițiilor constituționale care legitimează adoptarea ordonanțelor de urgență în *cazuri excepționale*, așa cum prevăd dispozițiile referitoare la *delegarea legislativă* cuprinse la art.114 alin. (4) din Legea fundamentală, în forma nerevizuită, sau în *situații extraordinare*, așa cum prevăd dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție în forma revizuită.

Curtea reține că examinarea acestei susțineri trebuie făcută în lumina textului constituțional în vigoare la data emiterii ordonanței de urgență. Din conținutul expunerii de motive la proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, rezultă că au fost întrunite exigențele constituționale prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituție, în forma nerevizuită, pentru adoptarea ordonanței de urgență, și anume existența cazului excepțional și a urgenței reglementării. Guvernul a precizat, în documentul menționat anterior, că „amplificarea continuă a fenomenului infracțional, care a căpătat un caracter tot mai dinamic și mai complex, a reclamat soluții viabile de contracarare, concretizate în acest proiect de act normativ, pe de o parte, prin înăsprirea sancțiunilor penale, iar pe de altă parte, prin incriminarea ca infracțiuni a unor noi fapte”. Totodată, s-a arătat că promovarea unui proiect de act normativ asupra regimului circulației pe drumurile publice sub forma unei ordonanțe de urgență „a fost determinată de necesitatea reglementării pe baze noi și în acord cu noile reglementări europene, în cel mai scurt timp, a relațiilor sociale dintr-un domeniu foarte important pentru societatea românească, prelungirea procedurii legislative având consecințe nedorite, uneori dramatice, vizibile pe toate drumurile țării. Promovarea în regim de urgență este determinată, nu în ultimul rând, și de necesitatea îndeplinirii, la termenele convenite, a angajamentelor asumate de România în procesul de armonizare a legislației românești cu *aquis-ul* comunitar”.

În practica sa jurisdicțională, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, în același sens, prin Decizia nr. 245 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 14 iulie 2005.

Față de toate aceste, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este nefondată, urmând să fie respinsă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, în integralitatea sa, excepție ridicată de Constantin Sorin Mihăilă în Dosarul nr. 4.253/279/2007 al Judecătoriei Piatra-Neamț.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.253/279/2007, **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, în integralitatea sa**, excepție ridicată de Constantin Sorin Mihăilă într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a fost adoptată în temeiul dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, în forma anterioară revizuirii, potrivit căroră Guvernul poate emite ordonanțe în „cazuri excepționale”. Această sintagmă are un conținut semantic identic cu sintagma „în situații extraordinare”, cuprinsă la art. 114 alin. (4) din Constituția revizuită. În preambulul ordonanței criticate nu s-a indicat cazul excepțional care a determinat adoptarea acesteia.

Judecătoria Piatra-Neamț apreciază că din expunerea de motive la proiectul de lege pentru aprobarea ordonanței criticate rezultă existența cazului excepțional prevăzut de art. 115 alin. (4) din Constituție, în forma anterioară revizuirii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că ordonanța criticată a fost adoptată cu respectarea cerințelor impuse de art. 114 alin. (4) din Constituție, în forma nerevizuită.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Constantin Sorin Mihăilă în Dosarul nr. 4.253/279/2007 al Judecătorei Piatra-Neamț.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186 din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Valeriu Tasciuc în Dosarul nr. 3.962/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal este prezent Valeriu Tasciuc, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită a se constata lipsa de procedură cu partea Adina Onica, urmare schimbării domiciliului acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii formulate, în temeiul art. 98 din Codul de procedură civilă. Consideră cauza în stare de judecată.

Curtea, deliberând, constată procedura îndeplinită și, pe cale de consecință, respinge cererea formulată, acordând cuvântul pe fond.

Având cuvântul, Valeriu Tasciuc solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată, reiterând, pe larg, motivele susținute în fața instanței de judecată. Depune la dosar și concluzii scrise în acest sens.

Ministerul Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.962/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Valeriu Tasciuc în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece favorizează avocatul față de ceilalți cetățeni. Astfel, pentru aceleași infracțiuni săvârșite împreună de un avocat și de o persoană care nu are această calitate, competența materială de a judeca în primă instanță cauza este diferită. Se mai arată că „apare un tratament discriminatoriu în comparație cu consilierii juridici, care nu beneficiază de prevederile Legii nr. 79/2007, deși ambele categorii profesionale au aceeași obligații în cadrul procesului, au aceeași pregătire profesională”, precum și faptul că profesiunile liberale — avocați, notari publici, executori judecătorești — sunt asimilate ilegal funcțiilor publice, fără nicio justificare legală.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă normele constituționale invocate, fiind atributul puterii legiuitoare să stabilească competența materială a instanțelor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 281 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi. Se arată în acest sens că „nu este contrară principiului egalității în fața

legii instituirea competenței curților de apel de a soluționa infracțiunile săvârșite de avocați, de notarii publici, de executorii judecătorești și de controlorii financiari ai Curții de Conturi, întrucât aceștia, prin natura profesiilor lor liberale, sunt direct implicați în îndeplinirea actului de justiție, iar o eventuală activitate infracțională din partea acestora necesită o experiență sporită”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*Curtea de Apel:*

1. judecă în primă instanță:

[...] *b) infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe, precum și de avocați, notari publici, executori judecătorești și de controlorii financiari ai Curții de Conturi.*”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegiu și fără discriminări. Se invocă, totodată, încălcarea art. 5 — *Dreptul la libertate și la siguranță*, art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a art. 7, 8, 10 și 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind egalitatea în fața legii, dreptul oricărei persoane de a se adresa în mod efectiv instanțelor judiciare competente, dreptul oricărei persoane de a fi audiată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial, dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Valeriu Tasciuc în Dosarul nr. 3.962/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

Stabilirea competenței, inclusiv a celei după calitatea persoanei, și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate prevedea, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, fără ca prin aceasta să se aducă atingere prevederilor constituționale. Astfel, reglementarea competenței curților de apel de a soluționa în primă instanță infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe, precum și de avocați, notari publici, executori judecătorești și de controlorii financiari ai Curții de Conturi, nu este de natură să aducă atingere prevederilor art. 16 din Legea fundamentală și nici celor ale art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece situația deosebită a acestor categorii profesionale justifică un tratament juridic diferit. Susținerea potrivit căreia, prin instituirea acestei reguli de competență se creează o discriminare între avocați și consilierii juridici, nu poate fi reținută, întrucât aceasta vizează, în realitate, completarea textului de lege criticat, în sensul includerii consilierilor juridici în categoriile profesionale enumerate de art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

De asemenea, textul de lege criticat nu contravine liberului acces la justiție și nici dreptului la un proces echitabil. Instituirea unor reguli de competență după calitatea persoanei nu îngrădește dreptul persoanelor, în speță al avocaților, de a se adresa instanțelor judecătorești și de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către curțile de apel. Totodată, prevederile criticate asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Dispozițiile art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privitoare la dreptul la muncă, precum și cele ale art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la libertate și la siguranță, nu sunt incidente în cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 217

din 28 februarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Costache în Dosarul nr. 43.318/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, întrucât autorul acesteia solicită completarea textului de lege criticat, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 43.318/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**. Excepția a fost ridicată de Maria Costache într-o cauză având ca obiect reconstituirea dreptului de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 46 privind dreptul la moștenire și ale art. 154 alin. (1) relative la conflictul temporal de legi, fără să formuleze o motivare din care să rezulte în ce constă contrarietatea față de acestea.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următorul conținut: „*Nu intră sub incidența prezentei legi terenurile situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive sau la data notificării, precum și cele al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 46 privind dreptul la moștenire și ale art. 154 alin. (1) relative la conflictul temporal de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 614 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.134 din 15 decembrie 2005, Curtea a statuat că soluția de restituire a unor asemenea categorii de terenuri este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului pe care statul îl are de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută cu privire la proprietatea funciară și a constatat că textul criticat nu contravine art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 46 din Constituție, Curtea a constatat, în aceeași decizie, că textul de lege criticat exclude de sub incidența Legii nr. 10/2001 terenurile situate în extravilan la data preluării abuzive sau la data notificării, precum și cele al căror regim juridic este

reglementat prin legi speciale și nu contravine sub niciun aspect dreptului constituțional la moștenire.

Totodată, Curtea a constatat că raportarea criticii de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 și la dispozițiile art. 154 din Constituție, referitoare la conflictul temporal de legi, este nefundată, întrucât acestea se

referă la raportul dintre Constituție și celelalte acte normative adoptate înainte de intrarea în vigoare a Legii fundamentale.

Aceste considerente își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Costache în Dosarul nr. 43.318/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 219 din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.48 alin.(2) și (3) din Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Radu Corneliu Tilici și Rodica Manuela Tilici în Dosarul nr. 39.060/299/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 39.060/299/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Radu Corneliu Tilici și Rodica Manuela Tilici într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare a dreptului de retenție asupra unui bun imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile criticate sunt neconstituționale, fiind contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, deosebirile de reglementare dintre alin. (2) și (3) ale art. 48 din Legea nr. 10/2001 defavorizându-i pe chiriași. Arată, de asemenea, că prevederile criticate sunt contrare și art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală. Totodată, susțin că prevederile art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 contravin dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu conține norme contrare principiului egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece se aplică uniform tuturor subiectelor de drept aflate în ipoteza normei legale, fără privilegii și fără discriminări pe criterii arbitrare. Totodată, consideră că prevederile legale criticate nu conțin norme contrare garantării dreptului de proprietate privată, acestea fiind conforme atât cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza finală din Constituție, potrivit căroră „conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege”, cât și cu dispozițiile constituționale ale art. 136 alin. (5), care prevăd că „proprietatea privată este inviolabilă în condițiile legii”. De asemenea, face referire la deciziile nr. 678/2005, nr. 921/2006 și nr. 268/2007 prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat, respingând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următorul cuprins:

„(2) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat cu titlu valabil, obligația de despăgubire prevăzută la alin. (1) revine persoanei îndreptățite.

(3) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat fără titlu valabil, obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Radu Corneliu Tilici și Rodica Manuela Tilici în Dosarul nr. 39.060/299/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 48 din Legea nr. 10/2001 conține dispoziții în legătură cu dreptul la despăgubire al chiriașilor pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință restituite în natură, precum și cu privire la sarcina suportării acestor despăgubiri, având în vedere situația juridică a imobilului restituit.

Critica de neconstituționalitate vizează prevederile alin. (2) și (3) ale art. 48 din Legea nr. 10/2001, care, în opinia autorilor excepției, contravin art. 16 alin. (1), cât și art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Constituție, prin aceea că stabilesc o clasificare a bunurilor imobile preluate de la proprietari, cu sau fără titlu, de natură să îi defavorizeze pe chiriași.

Curtea constată că prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală.

Astfel, prin Decizia nr. 269 din 22 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, precum și prin Decizia nr. 921 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 23 ianuarie 2007, Curtea a reținut, făcând referire la jurisprudența sa, că este justificată opțiunea legiuitorului de a institui destinatari diferiți ai obligației de despăgubire, în funcție de situația juridică distinctă a imobilelor ce se restituie, respectiv de împrejurarea preluării imobilului cu sau fără titlu.

Sub acest aspect, Curtea Constituțională a reținut, în mod constant, că principiul constituțional al egalității în drepturi nu are semnificația unei uniformități de tratament juridic, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.

Pentru aceleași considerente, dispozițiile criticate nu contravin art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Constituție.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Totodată, autorii excepției invocă neconstituționalitatea prevederilor art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001, care ar rezulta din raportarea textului de lege criticat la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță asupra conformității prevederilor criticate cu textele constituționale, și nu asupra conformității acestora cu alte texte de lege.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Luize Angelica Fusulan în Dosarul nr. 14.125/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 14.125/303/2006, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Luize Angelica Fusulan într-o cauză având ca obiect o acțiune civilă privind partajarea bunurilor comune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate sunt neconstituționale, fiind contrare art. 16 din Constituție, întrucât creează o situație de inegalitate între părțile participante la procesul civil ce are ca obiect o cerere de partaj, de raport ori de reducere. Totodată, susține că, în aceste procese, pârâtul este limitat în dreptul său de a se adresa justiției, deoarece este obligat să plătească o taxă de timbru substanțială pentru a se apăra, fiindu-i astfel îngrădit dreptul recunoscut de art. 21 din Constituție. În același timp, consideră că textul de lege criticat înfrânge și dispozițiile constituționale ale art. 124 alin. (2), atâta vreme cât neplata taxei de timbru de către pârât atrage anularea, ca netimbrată, a acțiunii. De asemenea, susține că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin obligarea pârâtului de a plăti o taxă de timbru substanțială, deși nu pretinde nimic de la reclamant, ci doar se apără, ajungându-se la limitarea unei judecăți echitabile.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat stabilește numai obligația de plată a unei taxe de timbru,

calculată la valoare, pentru acele părți care contestă, prin cereri, bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cererilor de raport, cererilor de reducere a liberalităților și în cadrul cererilor de partaj. Astfel, instituirea unei taxe de timbru pentru anumite categorii de cereri nu face nicio diferențiere între contribuabili, așa încât nu sunt înfrânate prevederile art. 16 din Constituție. De asemenea, face referire la Decizia nr. 103 din 6 iunie 2000, prin care Curtea Constituțională a reținut că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. În același mod, reține ceea ce a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 29 din 22 februarie 2000 referitor la critica privind înfrângerea prevederilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că obligația părților de a plăti taxe judiciare de timbru stabilite prin lege nu aduce atingere acestor prevederi, deoarece taxele judiciare de timbru servesc bunei organizări și funcționării a serviciului public de realizare a justiției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Arată că prevederile criticate sunt în acord cu art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Totodată, precizează că stabilirea și dimensionarea taxelor judiciare de timbru reprezintă atribuția exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție. Consideră că prevederile supuse controlului de constituționalitate nu contravin principiului egalității în drepturi, deoarece nu instituie nici privilegii și nici discriminări, toate persoanele care promovează un anumit tip de acțiune sau cerere fiind obligate să plătească taxele judiciare de timbru în valoare și în condiții identice. Arată că dispozițiile art. 124 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare a Curții și din notele scrise ale autorului, îl constituie prevederile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru. Curtea observă că, așa cum rezultă din motivarea excepției, autorul acesteia critică doar prevederile art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, care au următorul cuprins:

„Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]

c) [...]

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată;”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 relative la accesul liber la justiție, ale art. 124 alin. (2) referitoare la caracterul unitar, imparțial și egal al justiției. Totodată, autorul excepției consideră că, prin prevederile de lege criticate, sunt încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, asupra constituționalității art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997, aceasta s-a pronunțat prin mai multe decizii, precum Decizia nr. 305 din 10 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 11 august 2003, Decizia nr. 941 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2007, Decizia nr. 724 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, constatând că acest text de lege este constituțional.

Curtea a reținut că art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 stabilește obligația de plată a unor taxe de timbru, calculate la valoare, pentru acele părți care contestă, prin cereri, bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor, iar nu și pentru părțile care formulează excepții și apărări în legătură cu cererea reclamantului. Acesta este și

principiul general înscris în art. 1 din Legea nr. 146/1997, potrivit căruia numai „acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru, prevăzute de prezenta lege, și se taxează în mod diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu este evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege”.

În cauză, Curtea constată că autorul excepției, prin formularea cererii reconvenționale, a urmărit răsturnarea prezumției de dobândire în cote egale a bunurilor comune. Astfel, scopul părții care contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor, în cadrul cererilor prevăzute de textul de lege criticat, este valorificarea unui drept propriu, pe cale incidentală, ce excedează unei simple apărări.

În deciziile menționate, Curtea a constatat că instituirea unei taxe de timbru pentru anumite categorii de cereri nu face nicio diferențiere între contribuabili, astfel încât nu sunt înfrânate prevederile art. 16 din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, Curtea a statuat, în mod constant, că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Taxa de timbru este o modalitate de acoperire, în parte, a cheltuielilor pe care le implică serviciul public al justiției.

Pentru aceleași considerente, textul de lege criticat nu cuprinde prevederi de natură să aducă atingere principiului potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, consacrat de art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

Referitor la critica privind înfrângerea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că obligația părților de a plăti taxe judiciare de timbru stabilite prin lege nu aduce atingere acestor dispoziții, ci servesc unei mai bune organizări și funcționări a serviciului public de realizare a justiției.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate anterior își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Luize Angelica Fusulan în Dosarul nr. 14.125/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 221

din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „CONCID” — S.A. din Bistrița-Năsăud în Dosarul nr. 7.576/190/2006 (număr în format vechi 7.556/C/2006) al Judecătoria Bistrița — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru Societatea Comercială „CONCID” — S.A., avocat Ovidiu Domnici, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Face referire la Decizia nr. 870/2007 prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005. Susține că decizia menționată reprezintă un element nou, de natură a determina schimbarea practicii Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.576/190/2006 (număr în format vechi 7.556/C/2006), **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „CONCID” — S.A. din Bistrița-Năsăud într-o cauză având ca obiect o acțiune civilă privind obligația de a face.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile criticate încalcă dreptul de proprietate privată. În acest sens, arată că societățile comerciale cu capital privat se află la discreția chiriașilor, care pot solicita oricând vânzarea locuințelor la un preț modic. De asemenea, face referire la Decizia nr. 870/2007 prin care Curtea

Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005. Arată că în decizia menționată Curtea Constituțională a reținut neconstituționalitatea unor prevederi prin care, în esență, statul impunea autorităților locale prețul la care să vândă bunurile aflate în domeniul privat al acestora. Astfel, alin. 4 al art. 7 din Legea nr. 85/1992 este neconstituțional, întrucât de această dată se impune prețul de vânzare unei societăți pe acțiuni, cu capital integral privat. Susține că Decizia nr. 870/2007 reprezintă un element nou, de natură a determina schimbarea practicii Curții Constituționale în ceea ce privește obligativitatea unui preț impus.

Judecătoria Bistrița — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 201/2005, 378/2005, 525/2006, 562/2006, 625/2006, 682/2006, 564/2007.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 sunt constituționale. În acest sens, consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție, întrucât conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Face referire la deciziile nr. 378/2005, nr. 270/2002, nr. 562/2006 și nr. 525/2006 prin care Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 7 din Legea nr. 85/1992 sunt nu numai conforme literei și spiritului art. 44 și 135 din Constituție, ci și legitime din punct de vedere economic, social și moral. Totodată, arată că, în deciziile nr. 109/2004, nr. 625/2006 și nr. 564/2007, Curtea Constituțională a reținut că, prin prevederile de lege criticate, se instituie o limitare legală a dreptului de proprietate, exercitat de unitățile economice sau de societățile comerciale asupra acestor locuințe, indiferent dacă acestea au capital integral privat sau de stat, iar critica privind prețul de vânzare al locuințelor este un aspect ce nu privește constituționalitatea textului de lege invocat, ci o problemă de opțiune legislativă. În același mod, în deciziile nr. 324/2001 și nr. 270/2002, Curtea a reținut că legiuitorul a înțeles să stabilească prețul de vânzare într-un quantum care să permită chiriașilor să își poată exercita efectiv dreptul la cumpărarea locuințelor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin.1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată ultima oară în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, având următorul cuprins:

„Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.

[..]

Evaluarea și vânzarea locuințelor prevăzute la alin. 1 și 2 și la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-au încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității prevederilor art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 270 din 22 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 6 decembrie 2002, Decizia nr. 252 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 6 august 2004, Decizia nr. 362 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 1 noiembrie 2004, Decizia nr. 388 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.168 din 9 decembrie 2004, Decizia nr. 564 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007, Decizia nr. 1.024 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008, statuând că aceste prevederi sunt constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „CONCID” — S.A. din Bistrița-Năsăud în Dosarul nr. 7.576/190/2006 (număr în format vechi 7.556/C/2006) al Judecătoria Bistrița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Doina-Florica Eniță în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**

În temeiul dispozițiilor:

— art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 261 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 18 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 782/2006, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în doamna Doina-Florica Eniță se numește în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU Contrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin București, 17 martie 2008.
Nr. 48.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Maria Gheorghe în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**

În temeiul dispozițiilor:

— art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 261 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 18 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 782/2006, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în doamna Maria Gheorghe se numește în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU Contrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin București, 17 martie 2008.
Nr. 49.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind numirea domnului Silviu-Cristian Popa în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

În temeiul dispozițiilor:

— art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 261 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 18 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 782/2006, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în domnul Silviu-Cristian Popa se numește în funcția de consilier cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

București, 17 martie 2008.
Nr. 50.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind reglementarea modului de desfășurare a traficului navelor de navigație interioară în rada Sulina și în porturile Constanța și Midia

În temeiul prevederilor art. 4 alin. 1 și ale art. 7 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul naval, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) pct. 43 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Navelor de navigație interioară, indiferent de pavilion, li se permite navigația în rada Sulina și în porturile Constanța și Midia dacă corespund din punct de vedere tehnic pentru zona 3 de navigație.

(2) În funcție de situația meteo și de înălțimea valurilor, căpitanii de port pot dispune suspendarea navigației și a manevrelor navelor de navigație interioară în zonele prevăzute la alin. (1).

Art. 2. — (1) Navigația navelor de navigație interioară în convoi împins sau remorcat este permisă numai până la locul de dezmembrare aprobat de căpitania portului.

(2) Manevra navelor de navigație interioară din locul de dezmembrare a convoiului până la dana de operare, între două

dane de operare și din ultima dană de operare până la locul de formare a convoiului se face cu o singură unitate.

Art. 3. — Navigația convoaielor prevăzute la art. 2 alin. (1), manevra navelor prevăzute la art. 2 alin. (2), navigația și manevra navelor de navigație interioară autopropulsate și de pasageri în rada Sulina și în porturile Constanța și Midia sunt permise numai dacă aceste nave au la bord îmbarcate persoane care posedă brevet de căpitan fluvial categoria A, eliberat de Autoritatea Navală Română, sau pilot maritim.

Art. 4. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

București, 12 martie 2008.
Nr. 341.

L I S T A

cuprinzând asociațiile și fundațiile cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, în anul 2007, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Județul	Denumirea asociației/fundației	Subvenția acordată — lei —	
1.	Alba	Asociația Caritas Arhidioceza Romano Catolică	1.042.067,23	
2.		Asociația Caritas Mitropolitan Greco-Catolic	319.170,09	
3.		Asociația „Montana Moșilor”	28.729,92	
4.		Asociația „Sprijiniți Copiii”	271.797,33	
5.	Argeș	Asociația „Solidaritatea umană”	21.538,00	
6.		Fundația de Orientare și Integrare Socială Hand - Rom	62.896,50	
7.	Bacău	Asociația Creștină de Misiune și Ajutor Olanda - România „Betania”	47.976,00	
8.		Fundația de Sprijin Comunitar	113.088,00	
9.		Fundația pentru Educație, Dezvoltare și Sprijin Comunitar „Constantin Brâncoveanu” — Bacău	100.800,00	
10.	Bihor	Asociația „Acțiunea Felix”	59.999,96	
11.		Fundația Agape	40.799,87	
12.		Fundația Filadelfia Noom	28.944,78	
13.		Fundația Ruhama	82.928,71	
14.	Botoșani	Fundația Hand of Help	74.760,00	
15.	Brașov	Asociația Monica	8.544,00	
16.		Fundația Agapedia România	10.010,03	
17.	Brăila	Fundația Lumina Brăila	40.885,00	
18.	București	ARCA — Forumul Român pentru Refugiați și Migranți	104.427,00	
19.		Asociația Alternativa 2003	29.840,00	
20.		Asociația de Sprijin a Copiilor Handicapați Fizic — România (ASCHF—R)	44.620,66	
21.		Asociația Handicapaților Somatici din România	58.740,00	
22.		Asociația Hrăniți Copiii — Feed the Children	21.295,00	
23.		Asociația Română Anti-Sida (ARAS)	342.009,23	
24.		Asociația Samusocial din România	50.860,99	
25.		Asociația Sfânta Ana	26.700,00	
26.		Asociația Sfântul Stelian	170.761,00	
27.		Asociația Umanitară EquiLibre	35.246,00	
28.		C.A.R.P. Omenia	53.400,00	
29.		Fundația Copii în Dificultate	225.348,00	
30.		Fundația Crucea Alb-Galbenă România	209.690,00	
31.		Fundația de Îngrijiri Comunitare	51.108,21	
32.		Fundația Dezvoltarea Popoarelor prin Susținere Reciprocă	96.802,16	
33.		Fundația Estuar	167.975,88	
34.		Fundația Inimă către Inimă	29.984,00	
35.		Fundația Sfânta Macrina — Ajutor și Recuperare Medico-Socială pentru copii aflați în dificultate - A.R.M.S.	89.801,00	
36.		Fundația Sfântul Dimitrie	46.600,00	
37.		Fundația SOS Satele Copiilor România	182.183,00	
38.		Fundația Viață și Lumină	258.234,00	
39.		Organizația pentru Copii și Adulți cu Nevoi Speciale TREBUIE	216.049,36	
40.		Buzău	Fundația pentru copii “Sfântul Sava” de la Buzău	10.555,00
41.			Asociația „1 iunie 2001”	37.680,66
42.		Cluj	Asociația Caritas Eparhial Greco-Catolic Cluj	57.600,00
43.			Asociația de Caritate Blythswood	10.677,08
44.			Asociația de Caritate Proiect Theodora	85.440,00
45.	Asociația Serviciului de Ajutor Maltez în România		210.295,00	
46.	Fundația Creștină Diakonia		313.663,97	
47.	Fundația Română pentru Copii, Comunitate și Familie		107.300,00	
48.	Societatea Română de Cancer		53.391,50	
49.	Dâmbovița	Asociația Provita Târgoviște	106.800,00	
50.		Fundația Crucea Alb-Galbenă România — Filiala Târgoviște	85.440,00	
51.	Dolj	Asociația Vasiliada	4.005,00	

Nr. crt.	Județul	Denumirea asociației/fundației	Subvenția acordată — lei —
52.	Galați	Fundația pentru sprijinul familiilor de vârstnici și a vârstnicilor aflați în situație de risc social din județul Galați	134.760,00
53.		Fundația Împreună	24.000,00
54.		Fundația pentru sprijinul familiilor cu mulți copii aflate în situație de risc social din județul Galați „Familia”	128.160,00
55.	Harghita	Asociația Domus	53.400,00
56.		Asociația Samaritanilor	21.805,00
57.		Fundația Jakab Lajos	34.799,00
58.	Hunedoara	Fundația Sfântul Francisc	336.420,00
59.	Iași	Asociația Centrul Diecezan Caritas Iași	353.374,00
60.		Fundația Star of Hope România	46.094,00
61.	Ilfov	Fundația Motivation Romania	45.123,00
62.	Mureș	Fundația Alpha Transilvană	31.500,00
63.	Neamț	Asociația Sofiaman pentru Comunitate	18.000,00
64.		Fundația de Dezvoltare Locală Speranța	28.836,00
65.	Satu Mare	Organizația Caritas Satu Mare	440.292,00
66.	Sălaj	Fundația Rainbow	13.680,00
67.		Fundația Umanitară Agape	12.780,00
68.	Sibiu	Asociația Creștină Buna Vestire	29.459,00
69.		Asociația Crucea Albastră din România	34.176,00
70.		Asociația Diakonisches Werk a Credincioșilor Bisericii Evanghelice C.A. din România	156.284,00
71.		Asociația Dr. Carl Wolff a Bisericii Evanghelice C.A. din România	113.208,00
72.		Asociația Evanghelică de Diaconie	117.480,00
73.		Asociația Medical Creștină Lukas Spital — Laslea	26.700,00
74.		Asociația Sfântul Nicolae	26.670,24
75.		Fundația B & B ADEPT	47.615,00
76.		Fundația Casa Speranței Mosna	23.496,00
77.		Fundația Consorțiul pentru Dezvoltare Locală	42.720,00
78.		Fundația Little John's	6.408,00
79.		Fundația Logomedica	21.360,00
80.		Fundația Tabita	21.360,00
81.	Fundația „Un copil, o speranță”	75.120,00	
82.	Suceava	Fundația FARA România	36.187,16
83.		Societatea Doamnelor Bucovinene	72.000,00
84.	Timiș	Federația Caritas a Diecezei Timișoara	407.393,29
85.		Fundația Rudolf Walther — Filiala Timișoara	155.928,00
86.		Fundația Serviciilor Sociale Bethany	56.024,14
87.		Uniunea Adam-Muller-Guttenbrunn	188.591,00
88.	Vâlcea	Asociația de Recuperare Fitomed	36.000,00
89.		Asociația Sanmed Râmnicu Vâlcea	85.440,00
90.		Fundația Inimă pentru Inimă	53.596,00
91.	Vrancea	Asociația Speranța Andradei	8.400,00
92.		Fundația Academică „Sf. Împărați Constantin și Elena” Focșani	70.997,00
TOTAL:			9.585.094,95

TARIFE

pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2008

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice centrale și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de Legea fundamentală în art. 78, 100, 108, 115 și 147 55 lei/pag. manuscris
- 1.2. Deciziile pronunțate de secțiile unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție 55 lei/pag. manuscris
- 1.3. Anunțuri prevăzute de Legea nr. 334/2006 55 lei/pag. manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

- 2.1. Pierderi de acte, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 20 lei/anunț
- 2.2. Acte ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege: citații la care numărul persoanelor citate este mai mare de 1, ordonanța judecătorească privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin, ordonanța de clasare a comisiei de cercetare a averilor/hotărârea irevocabilă a instanței judecătorești, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată, alte acte procedurale a căror publicare este prevăzută de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.3. Deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității 70 lei/pag. manuscris
- 2.4. Concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul superior și a posturilor vacante de funcționari publici, precum și alte concursuri prevăzute de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.5. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 90 lei/anunț
- 2.6. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege: raportul periodic de activitate al autorităților/instituțiilor publice, raportul Consiliului Superior al Magistraturii și raportul privind starea justiției, declarații de avere, bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național, alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 60 lei/pag. manuscris
- 2.7. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A IV-A

- 3.1. Publicarea integrală sau în extras a încheierilor judecătorului-delegat pentru autorizarea constituirii societăților comerciale și de înmatriculare a acestora, precum și publicarea încheierilor de rectificare, în extras 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.2. Publicarea în extras a încheierii de rectificare, a încheierii de autorizare și înmatriculare a societăților comerciale 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.3. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare, acte adiționale, somații, convocări AGA, hotărâri AGA, acte de numire a lichidatorilor, bilanțuri contabile ale lichidatorilor, raportări ale cenzorilor în caz de lichidare, bilanțuri ale băncilor, hotărâri judecătorești a căror publicare e prevăzută de lege, alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 100 lei/pag. manuscris
(2.000 semne/pag. manuscris)

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A V-A

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VI-A

- 5.1. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii 55 lei/pag. manuscris
- 5.2. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică 55 lei/pag. manuscris
- 5.3. Alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 55 lei/pag. manuscris
- 5.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VII-A

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului-delegat de înmatriculare a societății cooperative 31,5 lei/pag. manuscris
- 6.2. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare vizate de judecătorul-delegat, acte adiționale, hotărâri AGA prin care se aprobă situația financiară anuală sau se majorează capitalul social > 10%, acte de dizolvare a societății cooperative, alte modificări ale actului constitutiv al societății absorbante, act de numire a lichidatorilor, publicarea hotărârii irevocabile a tribunalului de anulare a hotărârii AGA, alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției 100 lei/pag. manuscris
- 6.3. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

Societăți ce preiau anunțuri pentru publicarea în Monitorul Oficial al României

- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, sector 2 (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, Str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ASTOR PRESS CD — S.R.L. — Iași, Str. Piața Unirii nr. 2 (telefon/fax: 0332/80.30.69)
- ◆ EUROPSISTEM — S.R.L. — Iași, Str. Răzoarelor nr. 6 (telefon/fax: 0232/21.09.99)
- ◆ CONSIIR EXCLUSIV — S.R.L. — Pitești, str.Trivale nr. 3, bl. 27, sc. D, et. 1, ap. 5 (telefon: 0248/27.42.27; 0722.660.510)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ MEMORIAL SERV COM — S.R.L. — Craiova, str. Romain Rolland nr. 30, (telefon/fax: 0251/41.42.52)
- ◆ CONSULTIA GRUP — S.R.L. — București, Calea Moșilor nr. 262, bl. 8, sc. A, ap. 23 (telefon/fax: 337.00.00; 337.00.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948 368 279414